

V2001-87 28.09.2001

Avtale mellom Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor om "Regler for beregning av pris for tilgang til bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen" - konkurranseloven § 3-9 - dispensasjon fra § 3-4, jf. § 3-1

Sammendrag:

Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor er gitt dispensasjon fra forbudet mot prissamarbeid i konkurranseloven for "Regler om beregning av pris for tilgang til bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen", med bestemmelser om inngangspriser, retningslinjer for beregning av inngangsprisene, årsavgift for banker og filialer av utenlandske banker og kredittinstitusjoner som ikke blir medlem av Finansnæringens Servicekontor eller Sparebankforeningens Servicekontor, samt retningslinjer for beregning av årsavgiften. Dispensasjonen er gitt på vilkår av at endringer i reglene meldes til Konkurransetilsynet senest en måned før de gjøres gjeldende.

Konkurransetilsynet viser til brev av 27. juni 2001 fra Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor med søknad om fornyet dispensasjon fra konkurranseloven § 3-4, jf. § 3-1, for "*Regler om beregning av pris for tilgang til bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen*". Reglene er vedtatt av hovedstyret i Bankforeningens Servicekontor (Finansnæringens Hovedorganisasjon er en sammenslutning mellom Den norske Bankforening og Norges Forsikringsforbund fra 1. januar 2000. Virksomheten til Bankforeningens Servicekontor er nå overtatt av Finansnæringens Servicekontor.) 7. desember 1994 og av styret i Sparebankforeningens Servicekontor 22. november 1994. Reglene ble sist endret av Bransjestyret i bank og betalingsformidling i Finansnæringens Servicekontor 6. juni 2000 og av styret i Sparebankforeningens Servicekontor 16. juni 2000.

Konkurransetilsynet ga i brev av 13. august 1996 dispensasjon fra konkurranseloven § 3-4, jf. § 3-1 til Bankforeningens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor for "*Regler for beregning av pris for tilgang til bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen*". Dispensasjonen ble gitt for en periode på fem år frem til 1. august 2001.

I brev av 17. august 2000 til Finansnæringens Hovedorganisasjon og Sparebankforeningen i Norge opplyste Konkurransetilsynet at endringene i reglene som ble meldt i brev av 10. august 2000 til Konkurransetilsynet, omfattes av dispensasjonen av 13. august 1996, og at tilsynet tok meldingen om endringene til etterretning.

1. Reglene for beregning av pris

Regelverket inneholder bestemmelser om beregning og fastsetting av økonomisk vederlag (inngangspris) for tilgang til bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen.

Regelverket kommer ikke til anvendelse dersom fellessystemene på grunnlag av repositet tilknyttes tilsvarende systemer i andre land.

Utgangspunktet for det foreliggende regelverk er at banker som ikke er deltakere i bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen, skal gis objektive og forutsigbare kriterier for det økonomiske vederlag som skal betales ved inntreden i systemene.

Det fastsettes en inngangspris for hvert av følgende tre tjenesteområder:

1. bankrelaterte betalingstjenester og sjekktjenesten,
2. minibanktjenesten og EFTPOS inkl. innsamling fra bensinstasjonsterminaler,
3. bankgirotjenester.

En bank kan ikke ha tilgang til områdene 2 og 3 uten at den også har tilgang til område 1.

Område 1: Bankrelaterte betalingstjenester og sjekktjenesten

For **norske** banker med mellom 1 mill. euro og 10 mill. euro i ansvarlig kapital:

«350.000 kr. pr. mill. euro ansvarlig kapital ved tidspunktet for tilgang.

I tillegg betales hvert år innen utgangen av mai måned en tilleggsavgift på 350.000 kr. pr. euro økning i ansvarlig kapital gjennom foregående kalenderår inntil samlet innbetalt beløp utgjør 3,5 mill. kr. Tilleggsavgiften beregnes ikke etter en periode på 5 hele kalenderår etter at banken fikk tilgang.»

For **norske** banker med over 10 mill. euro i ansvarlig kapital:

«3,5 mill. kr. pluss 175.000 pr. mill. euro i ansvarlig kapital utover 30 mill. ECU ved tidspunktet for tilgang. Begrenset oppad til 5 mill. kr.»

For **utenlandske** banker med filial i Norge eller utenlandske banker med grenseoverskridende tjenesteyting:

«3,5 mill. kr.»

Område 2: Minibanktjenesten og EFTPOS

For **norske** banker:

«550.000 kr. pr. mill. euro i ansvarlig kapital ved tidspunktet for tilgang. Begrenset oppad til 5,5 mill. kr.

Banker som ved tidspunktet for tilgang har mindre enn 10 mill. euro i ansvarlig kapital, betaler hvert år innen utgangen av mai måned en tilleggsavgift på 550 000 kr. pr. mill. euro økning i ansvarlig kapital gjennom foregående kalenderår inntil samlet innbetalt beløp utgjør 5,5 mill. kr. Tilleggsavgiften betales ikke etter en periode på 5 hele kalenderår etter at banken fikk tilgang.»

Dessuten kommer en engangsavgift på kr 250 pr. kort for banker som har en kortbase på mer enn 17 500 kort 2 år etter første kortutstedelse.

For **utenlandske** banker med filial i Norge eller utenlandske banker med grenseoverskridende tjenesteyting:

«5 mill. kr.»

Dessuten kommer en engangsavgift på kr 250,- pr. kort for banker som har en kortbase på mer enn 17 500 kort 2 år etter første kortutstedelse.

Område 3: Girotjenester

For **norske** banker med mellom 1 mill. euro og 10 mill. euro i ansvarlig kapital:

«250.000 kr. pr. mill. euro i ansvarlig kapital ved tidspunktet for tilgang.

I tillegg betales innen utgangen av mai måned en tilleggsavgift på 250.000 kr. pr. mill. euro økning i ansvarlig kapital gjennom foregående kalenderår inntil samlet innbetalt beløp utgjør 2,5 mill. kr. Tilleggsavgiften beregnes ikke etter en periode på 5 hele kalenderår etter at banken fikk tilgang.»

For **norske** banker med over 10 mill. euro i ansvarlig kapital:

«2,5 mill, kr pluss kr 175.000 pr. mill. euro i ansvarlig kapital utover 30 mill. euro ved tidspunkt for tilgang. Begrenset oppad til 5 mill. kr.»

For **utenlandske** banker med filial i Norge eller utenlandske banker med grenseoverskridende tjenesteyting:

«2,5 mill. kr.»

Årsavgift

Banker og filialer av utenlandske banker og kredittinstitusjoner som ikke blir medlem av Finansnæringens Servicekontor eller Sparebankforeningens Servicekontor, skal i tillegg til prisene for tilgang nevnt ovenfor betale en årlig avgift til vedkommende servicekontor.

Årsavgiften skal dekke servicekontorets kostnader knyttet til betalingsformidlingen.

2. Forholdet til konkurranseloven

Konkurranseloven § 3-1 forbyr at to eller flere ervervsdrivende for salg av varer eller tjenester ved avtale, samordnet praksis eller på annen måte som er egnet til å påvirke konkurransen, fastsetter eller søker å påvirke priser, avanser eller rabatter bortsett fra vanlig kontantrabatt. Videre forbyr konkurranseloven § 3-4 sammenslutninger av ervervsdrivende å fastsette eller oppfordre til reguleringer nevnt i §§ 3-1 til 3-3.

Konkurranseloven § 3-4 jf. § 3-1 første ledd

De fastsatte inngangspriser for de enkelte tjenesteområder i reglens kapittel 3 og retningslinjene for beregning av inngangsprisene fastlagt i kapittel 2 og 3 anses for å være reguleringer av pris for ervervsdrivendes salg av tjenester. Den fastsatte årsavgiften og retningslinjene for beregning av årsavgiften i reglens kapittel 4 for banker og filialer av utenlandske banker og finansinstitusjoner som ikke blir medlem av Finansnæringens Servicekontor eller Sparebanknæringens Servicekontor anses også for å være reguleringer av pris for ervervsdrivendes salg av tjenester.

Begrepet "sammenslutning" omfatter alle organisasjoner som går under betegnelser som forening, laug, lag, interesseorganisasjon og lignende når de ivaretar ervervsdrivendes interesser. Det er uten betydning hvordan sammenslutningen er organisert (Se Ot.prp. nr. 41 (1992-93) s. 108) Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor er serviceorganisasjoner for banker, forsikringsselskaper, finansforetak, finanskonsern og sparebanker, hvis formål er å ivareta medlemmenes interesser. Konkurransetilsynet legger til grunn at Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor er sammenslutninger av ervervsdrivende i konkurranselovens betydning.

På denne bakgrunn legger tilsynet til grunn at Finansnæringens Servicekontors og Sparebankforeningens Servicekontors fastsettelse av inngangspriser i reglens kapittel 3 og retningslinjene for beregning av inngangsprisene i reglens kapitler 2 og 3, den fastsatte årsavgiften og retningslinjene for beregning av årsavgiften i kapittel 4 for ikke medlemmer rammes av forbudet i konkurranseloven § 3-4 jf. § 3-1.

Konkurranseloven § 3-1 første ledd

Det neste spørsmål er om regelverket som Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor har fastsatt for tilgang til bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen innebærer et samarbeid mellom ervervsdrivende, slik at denne delen av samarbeidet rammes av konkurranseloven § 3-1 første ledd.

I henhold til krrl. § 1-2 a) regnes som "ervervsdrivende" enhver - enkeltperson eller foretak - som driver ervervsvirksomhet. Med "ervervsvirksomhet" mener man all slags økonomisk virksomhet, varig eller leilighetsvis. Begrepet er således vidt definert i loven. I henhold til forarbeidene er det ikke nødvendig at virksomheten har mulighet til eller har som formål å gå med overskudd eller være selvfinansierende. (Se Ot.prp. nr. 97 (1998-99) s. 10) Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens

Servicekontor driver med utredningsvirksomhet, informasjonsvirksomhet og yter annen bistand, herunder fastsettelse av prisvilkår, overfor medlemsbedriftene. Arbeidet finansieres gjennom medlemskontingent eller avregnes i medlemsbedriftenes regnskap. Videre utgir foreningene medlemsblader, bøker og brosjyrer. Noen av disse publikasjonene selges mot vederlag. Ovennevnte forhold tilsier at foreningene driver ervervsvirksomhet.

Regler om bergning av pris for tilgang til bankenes fellessystemer innen betalings-formidlingen fastlagt av Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor rammes av forbudet i konkurranseloven § 3-1 første ledd.

3. Dispensasjon fra konkurranselovens forbud

Konkurransetilsynet kan ifølge konkurranseloven § 3-9 ved enkeltvedtak eller forskrift dispensere fra forbudene i §§ 3-1 til 3-4 dersom visse vilkår er oppfylt. Dispensasjon kan gis dersom ett eller flere av disse vilkårene kan oppfylles:

- a) konkurransereguleringen innebærer at konkurransen i vedkommende marked forsterkes,*
- b) det må forventes effektivitetsgevinster som mer enn oppveier tapet ved konkurransebegrensningen,*
- c) konkurransereguleringen har liten konkurransemessig betydning, eller*
- d) det foreligger særlige hensyn*

4. Begrunnelse for søknaden

I sitt brev av 27. juni 2001 viser Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor til sin søknad av 8. februar 1995 og hevder at begrunnelsen fortsatt er relevant. Søkerne ønsker særlig å trekke frem at reglene etablerer konkurransenøytralitet mellom etablerte banker og nye banketableringer, og at reglene gir objektive og forutberegnelige kriterier mht kostnader ved å etablere bank som skal tilby betalingstjenester basert på bankenes etablerte fellessystemer.

Ifølge søkerne er bankenes felles betalingssystemer etablert på grunnlag av avtaler, regler og standarder, samt nettverk, systemer og maskiner for den operasjonelle drift. Gjennom tilgang til betalingssystemene tar nye banker del i denne infrastrukturen og den erfaring og kompetanse innen teknologi, risikohåndtering, produkter og markedsforhold som etablerte banker har opparbeidet. Gjennom direkte tilgang til fellessystemene kan nye banker allerede ved etableringen tilby et bredt spekter av betalingstjenester uten selv å utvikle systemer eller produkter, eller å opparbeide markeder for tjenestene.

Søkerne mener at i internasjonal sammenheng representerer fellessystemene innen betalings-formidlingen i Norge et vidt utviklet samarbeid som i sin helhet er basert på frivillige avtaler. Omforente priser mellom etablerte banker og i forhold til nye banker er en forutsetning for å opprettholde og videreutvikle et omfattende og integrert system med felles avtaler og regler samt standarder og felles operasjonell virksomhet.

Søkerne regner med at uten felles fastsatte regler for nye bankers tilgang til fellessystemene, vil slike banker måtte inngå bilaterale avtaler om transaksjonsutveksling med etablerte banker enkeltvis. En slik alternativ fremgangsmåte vil nærmest være uoverkommelig og i praksis representere en faktisk etableringshindring for nye banker som planlegger ordinær bankvirksomhet.

Søkerne hevder bl.a. at:

«Regelverket om inngangspriser til betalingssystemene er søkt basert på priser og kriterier som er differensiert slik at konkurransenøytralitet ivaretas mellom eksisterende og nye banker. Grunnforutsetningen er at det skal gjelde objektive kriterier som er forutsigbare for nye banker og som blir praktisert likt.»

.....

«Etter vår oppfatning må prisingen vurderes ut fra to hovedhensyn:

- * På den ene side hva etablerte banker oppfatter som rimelig ut fra de ressurser som er nedlagt, og som samtidig bidrar til å opprettholde en balanse mellom konkurranse og samarbeid som støtter opp under totalt sett effektive betalingstjenester for publikum som helhet, og*
- * på den annen side hva nye banker kan oppfatte som rimelig sett på bakgrunn av planer for aktiviteter ut mot markedet og det omfang av tjenester som inngår i slike planer.»*

Dette kan sammenfattes i at priser for nye bankers tilgang til fellessystemer i betalingsformidlingen, ikke skal virke konkurransevidene i forholdet mellom etablerte og nye banker. Det er vår oppfatning at de foreliggende prisregler, som er differensiert etter størrelse og som åpner for at nye banker velger en meny av tjenesteområder, ivaretar dette hovedhensyn, og ikke virker konkurransebegrensende eller etableringshindrende."

Etter juni 2000 ble antall tjenesteområder i reglene for beregning av pris redusert fra fire områder til tre områder ved at prisen for minibanktjenesten ble slått sammen med prisen for EFTPOS, og gjort til ett område med en felles pris.

Søkerne opplyser at følgende banker har fått tilgang til bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen i tråd med de fastsatte vilkår og priser i reglene:

Bank År Områder

Cultura Sparebank 1996 1 og 4 Områdeinndelingen før juni 2000. (Område 1: Bankrelaterte betalingstjenester og sjekktjenesten, Område 2: Minibanktjenesten, Område 3: EFTPOS og Område 4: Bankgirotjenester.)

Unibank 1997 1 og 4 (4)

GE Capital Bank 1997 1 og 3 (4)

Den Danske Bank 1997 1 og 4 (4)

Nordbanken 1999 1 og 4 (4)

FöreningsSparbanken AB (nå Swedbank) 1999 1 og 4 (4)

SkandiaBanken 1999 alle (4)

GE Capital Bank 1999 2 (4)

SEB 2000 3 (Områdeinndelingen etter juni 2000. (Område 1: Bankrelaterte betalingstjenester og sjekktjenesten, Område 2: Minibanktjenesten og EFTPOS og Område 3: Girotjenester.)

Privatbanken 2000 alle (5)

Jernbanepersonalets Sparebank 2000 alle (5)

Acta Bank 2001 alle (5)

5. Det relevante marked

Det relevante produktmarked

Det relevante produktmarked inkluderer de varer og/eller tjenester kjøperen anser som substituerbare med hensyn til dekning av bestemte behov. Med substituerbarhet menes hvilke produktvarianter etterspørkerne kan velge mellom for å tilfredsstille det samme, underliggende behov. Substituerbarheten kan måles ved krysspriselastisiteter som angir i hvilken grad en konsument, for sin behovtilfredsstillelse, vil gå over til å etterspørre andre produkter dersom prisen på et produkt øker. Dette vil særlig avhenge av produktets egenskaper, bruksområde og priser.

Det norske betalingssystemet omfatter på den ene siden kontanter (sedler og mynt) og på den annen side betalingstjenester som gir tilgang til kontopenger i bank. Grunlaget for betaling med kontopenger er en bankkonto med positiv saldo eller mulighet for overtrekk (kreditt). Kontopengenesystemet omfatter alle systemer basert på standardvilkår for overføring av penger fra eller mellom kundekontoer i banker. Betalingsformidling er all formidling av betalingsmidler fra en betaler til en mottaker. Bankene har en sentral rolle i betalingsformidlingen fordi de fleste betalingsoppdrag skjer ved bruk av kontopenger eller ved kontant innbetaling i bank.

For å kunne bruke kontopengene i betalingsformidlingen må en benytte betalingsinstrumenter som giro, betalingkort eller sjekk.

Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor har fastsatt nye bankers inngangspris for hvert av de følgende tre tjenesteområder:

1. Bankrelaterte betalingstjenester og sjekktjenesten
2. Minibanktjenesten og EFTPOS
3. Girotjenester

På område 1 Bankrelaterte betalingstjenester og sjekktjenesten er de etablerte bankene enerådende. Område 2 Minibanktjenesten og EFTPOS hvor butikkterminalene inngår, omfatter ikke oljeselskapenes kort som bare kan brukes på oljeselskapenes egne bensinstasjoner. De etablerte bankene er ellers enerådende også på område 2. Girotjenestene i område 3 finnes både i papirbasert og elektronisk form og de etablerte bankene er enerådende.

Nye banker som ikke bare tar sikte på å være spesialbanker med tilbud til avgrensede grupper, må derfor ta sikte på å betale inngangsprisen til bankenes fellessystemer i betalingsformidlingen. Nye

banker må ta hensyn til at bankkundernes valg av betalingstjeneste er avhengig av flere forhold slik som bankens priser på sine tjenester og banktjenestenes tilgjengelighet når det gjelder åpningstider og ekspedisjonssteder.

Bankenes betalingsformidling omfatter de ovennevnte tre tjenesteområder som i en viss utstrekning er substituerbare, og tilsynet har derfor i denne sammenheng valgt å avgrense det relevante marked for banker som ønsker å tilby betalingsformidlingstjenester, til disse tre områdene.

Det relevante geografiske marked

Det relevante geografiske marked omfatter det området hvor etterspørerne i det relevante produktmarkedet foretar sine innkjøp. Transport- og tidskostnader gjør det i de fleste tilfeller lite effektivt for kunden å søke etter tilbud andre steder enn i det lokale området kunden befinner seg. Innen betalingsformidlingen spiller trolig transport- og tidskostnader en mindre rolle.

Finansnæringsens Servicekontor og Sparebankenes Servicekontor tilbyr mot betaling nye banker tilgang til bankenes ulike felles betalingssystemer som dekker hele landet. Bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen omfatter det geografiske marked Norge.

6. Konkurransetilsynets vurdering

I lov om sparebanker heter det i § 2 «Banken kan ikke stiftes med grunnfond på mindre enn et beløp i norske kroner som svarer til 5 millioner ECU. Kongen kan i særlige tilfelle samtykke i at grunnfondet settes til et mindre beløp, men ikke mindre enn et beløp i norske kroner som svarer til 1 million ECU.» (1 million ECU tilsvarer 8,12 millioner norske kr ved kurs 1 Euro=NOK 8,12)

I lov om forretningsbanker heter det i § 5 «En forretningsbank kan ikke stiftes med en aksjekapital på mindre enn et beløp i norske kroner som svarer til 5 millioner ECU. Kongen kan i særlige tilfelle samtykke i at aksjekapitalen settes til et lavere beløp, men ikke mindre enn et beløp som svarer til 1 million ECU.»

Reglene om beregning av pris gir følgende inngangspriser for nye norske banker som fyller minstekravet til ansvarlig kapital på 5 millioner ECU (Euro):

Inngangspris for:

1. Bankrelaterte betalingstjenester og sjekktjenesten kr 1 750 000
2. Minibanktjenesten og EFTPOS kr 2 750 000
3. Girotjenester kr 1 250 000

Sum alle områder betalingsformidlingen **kr 5 750 000**

En ansvarlig kapital på 5 millioner ECU (Euro) tilsvarer 40,6 millioner norske kroner. Kravet på inngangspris i betalingsformidlingen utgjør om lag 14 prosent av ansvarlig kapital i nye banker. Konkurransetilsynet antar at kravet til inngangspris belaster en ny bank sterkt.

Dersom inngangsprisen til betalingssystemet settes for høyt, kan dette føre til at nye banker ikke blir etablert eller at de nye bankene velger løsninger innen betalingsformidlingen som, etter Konkurransetilsynets oppfatning, ikke fremmer effektiv bruk av samfunnets ressurser. Dette vil dermed opprettholde og styrke de større og etablerte bankers stilling i bankmarkedene og begrense bankkundernes valg. Reglene kan videre fordyre ulike banktjenester ved at konkurransen reduseres i lokale markeder.

De norske forretnings- og sparebankene har etablert et vel fungerende betalingssystem som sammenliknet med betalingssystemet i andre land, skiller seg fordelaktig ut ved at norske bankkunder har tilgang til alle norske banker og deres nett av filialer, et landsomfattende nett av minibanker og samtlige butikkterminaler (EFTPOS). Samarbeidet innen betalingsformidlingen har funnet sted samtidig som norske banker har konkurrert om bankkundene.

For samfunnet er det viktig at bankene deltar i samarbeid om utvikling av betalingsformidlingen, og dette forutsetter at det ligger økonomiske incitament for bankene i samarbeidet. Dersom nye banker får tilgang til betalingsformidlingen, kan det bety et tap av et konkurransefortrinn og redusert fortjeneste for etablerte banker.

Konkurransetilsynet kan derfor ikke se bort fra at nye bankers tilgang til bankenes betalingsformidling kan bidra til mindre interesse fra enkelte etablerte banker i å delta i en videre utvikling av samarbeidet innen betalingsformidlingen. Manglende vilje til investeringer i fellesløsninger i betalingsformidlingen reduserer på sikt den samfunnsmessige nytte av betalingsformidlingen. Dette skulle tilsi at tilgangen til betalingsformidlingen ble priset av aktørene i betalingsformidlingen.

Konkurransetilsynet vil derfor fornye dispensasjonen fra forbudene i konkurranseloven til Finansnæringsens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor for regler for beregning av inngangspriser til bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen.

Imidlertid må de samfunnsmessige effektivitetsgevinster som inngangspriser til betalingsformidlingssystemet er med på å skape, avveies mot i hvilken grad størrelsen på kravet er egnet til å begrense konkurransen og hindre effektiv bruk av samfunnets ressurser. Tilsynet antar som nevnt foran at det omsøkte kravet til inngangspris kan belaste en ny bank forholdsvis sterkt. Dette må imidlertid vurderes i det enkelte tilfelle, og Konkurransetilsynet viser i den forbindelse til § 3-10 i konkurranseloven som gir Konkurransetilsynet rett til å gripe inn mot vilkår, avtaler og handlinger dersom disse har til formål, virkning eller er egnet til å begrense konkurransen i strid med formålet i konkurranseloven. Konkurransetilsynet vil i konkrete saker som gjelder etablering av nye banker kunne foreta en vurdering av konkurransesituasjonen med sikte på at reglene for tilgangspriser tillater etablering, aksepterer konkurranse i banknæringen og ivaretar konkurransenøytralitet mellom eksisterende og nye banker.

Konkurransetilsynet vil også ha adgang til vurdere alle eventuelle endringer i reglene om beregning av pris for tilgang til bankenes fellessystemer. Endringer skal derfor meldes til Konkurransetilsynet senest en måned før de gjøres gjeldende.

7. Konkurransetilsynets vedtak

På denne bakgrunn og med hjemmel i konkurranseloven § 3-9 bokstav b har Konkurransetilsynet fattet følgende vedtak:

Finansnærings Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor gis dispensasjon fra konkurranseloven § 3-4, jf. § 3-1 for «Regler om beregning av pris for tilgang til bankenes fellessystemer innen betalingsformidlingen» med bestemmelser om:

- Inngangspriser

- Retningslinjer for beregning av inngangsprisene

- Årsavgift for banker og filialer av utenlandske banker og kredittinstitusjoner som ikke blir medlem

av Finansnærings Servicekontor eller Sparebankforeningens Servicekontor.

- Retningslinjer for beregning av årsavgiften

Dispensasjonen gis på vilkår av at endringer i reglene meldes til Konkurransetilsynet senest 1 måned før de gjøres gjeldende

Dispensasjonen trer i kraft fra 1. oktober 2001 og gjelder til 1. oktober 2011.

Konkurransetilsynet kan etter klage eller eget tiltak trekke dispensasjonen tilbake eller sette betingelser for den dersom den skulle ha uheldige konkurransemessige virkninger.

Dispensasjonen er betinget av at avtalen om inngangspriser ikke er i strid med EØS-avtalens konkurranseregler for foretak.

Som kjent er det i EØS-avtalen gitt konkurranseregler for foretak. Avtalen har i artikkel 53 forbud mot konkurransebegrensende samarbeid som merkbart kan påvirke handelen mellom EØS-land. Tilsvarende har artikkel 54 forbud mot utilbørlig utnyttelse av dominerende stilling. EFTAs overvåkingsorgan og Europakommisjonen kan unnta samarbeid fra forbudet i artikkel 53 dersom visse vilkår er oppfylt. Unntakene kan gis enten enkeltvis eller som gruppeunntak. EØS-avtalen omfatter flere slike gruppeunntak.

8. Klageadgang

Konkurransetilsynets vedtak kan innen tre uker påklages til Arbeids- og administrasjonsdepartementet. En eventuell klage stiles til departementet, men sendes til Konkurransetilsynet. Det vises til vedlagte skjema om klageadgang.

Likelydende brev er sendt til Finansnæringens Servicekontor og Sparebankforeningens Servicekontor.

[til toppen](#)